

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Filipa Dienstbiera, soudce Štěpána Výborného a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2025, č. j. MSP-729/ 2025-OSV-OSV/2, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2026, č. j. 37 A 1/2026-14,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobce **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2025, č. j. MSP-729/2025-OSV-OSV/2. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2025, č. j. Si 254/2025-4, jímž krajský soud odmítl žádost stěžovatele o poskytnutí informace podanou podle § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

[2] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, není-li navrhovatel či věc, které se návrh týká, od soudního poplatku osvobozen podle § 11 tohoto zákona. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[3] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li *poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen*, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží. Dle odst. 3 téhož ustanovení soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[4] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 20. 2. 2026, č. j. 6 As 47/2026-6, zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků pro řízení o kasační stížnosti. Současně Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost (a k prokázání splnění podmínky povinného zastoupení advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.). K tomu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 27. 2. 2026, kdy jej osobně převzal, lhůta 15 dnů tak uplynula dnem 16. 3. 2026 (den 14. 3. 2026, na který připadl konec lhůty, byla sobota, a proto lhůta uplynula nejbližší následující pracovní den).

[6] Stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek (ani neprokázal splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s.). Na výzvu stěžovatel reagoval pouze podáním ze dne 28. 2. 2026, v němž s odkazem na § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích požádal, aby Nejvyšší správní soud řízení nezastavil. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na svou konstantní judikaturu (usnesení ze dne 22. 3. 2024, č. j. 8 As 32/2024-18, ze dne 21. 3. 2024, č. j. 10 As 33/2024-20, či ze dne 20. 3. 2024, č. j. 2 As 42/2024-14), podle níž žádosti o nezastavení řízení podle označeného ustanovení nelze vyhovět, netvrdí-li účastník okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, a nedoloží-li, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Označené ustanovení nemíří na situace, ve kterých poplatník tvrdí, že není schopen soudní poplatek uhradit z důvodu svých nepříznivých majetkových poměrů a o jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku již bylo pravomocně rozhodnuto tak, že se mu osvobození nepřiznává (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 7. 2015, sp. zn. 32 Cdo 76/2015, či ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017). Smyslem podání dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích není ani polemika s důvody, pro něž Nejvyšší správní soud nepřiznal osvobození od soudních poplatků (obdobně viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017).

[7] Stěžovatel ve svém podání ze dne 28. 2. 2026 nesdělil žádné relevantní okolnosti, proč by měl Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích postupovat. Poukázal jen na svou nemajetnost, která však s ohledem na výše uvedené sama o sobě nenaplnuje podmínky pro postup soudu dle uvedeného ustanovení.

[8] Nejvyšší správní soud proto bez dalšího zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, neboť stěžovatel ani na výzvu soudu nezaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. O tomto nepříznivém následku nezaplacení soudního poplatku byl předem poučen.

[9] Pro úplnost Nejvyšší správní soud poznamenává, že stěžovatel nevyhověl ani výzvě k doložení splnění podmínky řízení dle § 105 odst. 2 s. ř. s. (povinné zastoupení advokátem). I kdyby tedy byl dán důvod pro nezastavení řízení dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, musela by být kasační stížnost odmítnuta dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

pokračování

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2026

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu